DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIX. ZATURDAG den 26sten NOVEMBER, 1831. N. 47

Gedrukt en Zaturdag's mergens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Ons is ter plaatsing ingezonden door den Weled. Gestr. Heer T. J. TRAVERS, Consul in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, het navolgende

VERTALING.

CONCEPT-WET

wegens Regten op den invoer in het Gemeenebest Venezuela.

De Senaat en de Kamer van Vertegenwoordigers van het Gemeenebest Venezuela in Congres vereenigd, overwegende:

1. Dat het de ondervinding alléén is welke by de aanwending der wetten derzelver gebreken en ontoereikelykheid kan aan den dag leggen en zulks onverminderd de volmaaktheid welke men tydens derzelver vorming aan zoodanige wetten heeft toegekend gehad.

2. Dat die ondervinding heeft doen kennen de hervorming waarvoor de wet op den invoer, door het constitueerend Congres in de maand October van het jaar 1830 gegeven, vatbaar is.

3. Dat deze wet van het hoogst aanbelang is voor het Gemeenebest, als kunnende den handel welke voor hetzelve zoo onontbeerlyk is, van deszelfs kusten verwyderen of aanlokken, en tevens de openbare inkomsten vermeerderen of doen verminderen.

Besluit:

Art. 1. Voor den buitenlandschen handel van in-en-uitvoer worden bevaarbaar gesteld de navolgende havens in het gemeenebest van Venezuela, als: *Angostura* in de provincie van Guyana, *Pampatar* en *Juan Griego* [illegible] *La Guaira* in die van Caracas, *Puerto Cabello* in die van Carabobo, *La Vela* in die van Coro, en *Maracaibo* in de provincie van dien naam. Wyders worden bevaarbaar verklaard *voor den uitvoer* de byliggende havens van *Cumarebo*, *Adicora* en *Zazárida* in de provincie van Coro; en die van *Güiria* en *Maturin* in de provincie van Cumana, wordende bovendien *den invoer* toegestaan in de drie eersten aan *Aruba* en *Curaçao*, en in de beide laatsten aan het eiland *Trinidad*. Eindelyk wordt ook nog de uitvoer en invoer, uitsluitend van de gezegde eilanden *Aruba* en *Curaçao*, toegestaan aan den buitenpost van *Los Cayos de San Juan* in de provincie Coro, met de restrictie echter van in retour niet meer te mogen invoeren dan de waarde van het uitgevoerde. Al mede wordt den uitvoer van slagtvee en derzelver jongen vrygesteld langs de oevers der Orinoco begrepen tusschen *Angostura* en den buitenpost *Yaya*.

Art. 2. Dadelyk by het ten anker komen van eenig vaartuig in eene der voor den buitenlandschen handel opengestelde havens zal door den Administrateur van het Tolkantoor, of door den van zynentwege daartoe benoemden persoon, met en benevens den kommandant der tolwacht, bygestaan door een onder officier derzelve, en door den wachter, de visitatie aan boord plaats vinden, en zal van den schipper worden afgevraagd deszelfs zeebrief, het manifest der lading by eede bekrachtigd, en eene opgave der aan boord voorhanden zynde scheepsmondkost, mitsgaders van den naam van den schipper, van het vaartuig, van de natie tot dewelke hetzelve behoort, van de tonnenmaat, plaats van vertrek en waaronder weg binnengevallen mogt zyn, van de dagen reis en persoon aan wien geconsigneerd, waarna een wachter van de tolwacht aan boord zal blyven ingeval er lading aan boord is. Byaldien het vaartuig in ballast mogt gekomen zyn, zal het Manifest niet worden gevorderd, maar wel de overige documenten en opgaven zoo als voorschreven is.

Uitsluitende paragraaf: De schepen welke de Orinoco of Maracaibo binnen loopen, zullen een of twee wachters aan boord ontvangen aan de buitenpost van Yaya of het kasteel San Carlos, ten einde voor te komen dat er niets worde gelost alvorens het onderzoek door de aangestelden van het Tolkantoor geschied zy.

Art. 3. Binnen vier en twintig uren na het ten anker komen van het vaartuig, zal de geconsigneerde of de eigenaar der lading gehouden zyn aan het Tolkantoor te verklaren of hy al dan niet besloten hebbe van te doen lossen. Byaldien de ontlading geheel of ten deele plaats vinden moet, zal de daartoe vereischte toelating schriftelyk, binnen den opgemelden tyd, moeten worden aangevraagd van den chef van het Tolkantoor, met opgave byaldien eenig gedeelte der lading naar andere havens van het gemeenebest bestemd zy; zoo er echter tot de ontlading niet besloten wierd, zal het vaartuig binnen de zes werk dagen na deszelfs aankomst wederom moeten vertrekken, uitgezonderd dezulken welke door notoir erkende schade aan het schip mogten zyn binnen gevallen, in welk geval dezelven niet langer in de haven zullen mogen vertoeven dan de noodzakelyke tyd tot herstel en onder het vereischte toevoorzicht.

Art. 4. De toestemming ter ontlading van een vaartuig verkregen zynde zal zulks aan den bevelhebber van de tolwacht worden medegedeeld om te worden ten uitvoer gebragt onder de navolgende formaliteiten, als:

Eerstelyk: De bevelhebber van de tolwacht zal aan den wachter aan boord bevel geven om de lossing toe te laten.

Ten tweeden: De wachter zal eene dagelyksche aanteekening houden van hetgeen gelost wordt met opgave van nummers en merken, en rangschikking van kisten, koffers, pakken, vaten, balen, enz. zoo als dezelve voorkomen; al hetwelk naar het Tolkantoor zal worden gevoerd; de tyd verstreken zynde dat hetzelve geopend is en de geheele ontlossing niet volbragt zynde, zal daarmede tot aan den volgenden dag worden opgehouden en op zoodanige wyze worden voortgegaan tot de algeheele ontlading toe, zullende echter de wachter gehouden zyn dagelyks de lyst van het ontloste te doen toekomen aan den bevelhebber der Tolwacht welke dezelve aan den bevelhebber van het Tolkantoor zal hebben te behandigen.

Ten derden: De lyst der dagelyksche ontlading zal onmiddelyk en ten overstaan van den administrateur en den eersten commis waag en pakhuismeester, worden vergeleken met de aan het Tolkantoor gebragte pakken, en overeenstemmend bevonden wordende, [illegible] teekening bekrachtigd om daarna aan den bevelhebber van het Tolkantoor te worden terug gegeven.

Ten vierden: De ontbrandbare goederen en die van grooten omvang zullen dadelyk van het haven hoofd of van het strand kunnen worden vervoerd zonder eerst in de pakhuizen van het Tolkantoor behoeven te worden overgebragt, zoo als overigens zal kunnen geschieden met al hetgeen, hetwelk de tolonderzoekers, met gemeen overleg, ter vergemakkelyking der handeling zullen dienstbaar oordeelen.

Ten vyfden: Van zes tot negen ure des ochtends, en van tien ure voormiddags tot drie ure in den namiddag zal het Tolkantoor geopend zyn en gedurende dien tyd, uitsluitend, zullen er goederen van boord mogen worden gehaald, wordende ter ontlading vastgesteld, voor alle soorten van schepen, den tyd van zes tot tien werkdagen, gerekend van den dag dat dezelve begonnen zal zyn, onder vrylating aan den Administrateur om dezen termyn te verlengen voor zoo vele dagen als hem, door hooge zee of andere gewigtige oorzaken, noodzakelyk zullen voorkomen. Edoch wanneer de ontlading binnen den vastgestelden tyd, en zulks ten gevolge der beschikkingen van den geconsigneerden, niet geheel volbragt zoude zyn zal de beambte of beambten, welke ter bewaking aan boord zullen worden gesteld, moeten betaald worden met drie pesos dagelyks voor ieder.

Ten zesden: Na volbragte ontlading zal het onderzoek aan boord worden herhaald door dezelfde personen welke zulks by het ten anker komen hebben bewerkstelligd, en bevonden wordende dat er niets aan boord gebleven zy dan de scheepsmondkost en hetgeen dat voor vervoer naar andere havens is aangegeven, zullen dezelve met en benevens den wachter van boord vertrekken.

Ten zevenden: Na verloop der dagelyksche werkzaamheden zal door den administrateur een der drie sleutels van het Tolpakhuis, de tweede door den bevelhebber der tolwacht, en de derde door den pakhuismeester in bewaring worden gehouden.

Art. 5. De eigenaar, geconsigneerde of agent welke koopmanschappen en goederen van buitenlandsche havens ontvangt, zal gehouden zyn binnen vier en twintig uren na aankomst van het vaartuig, over te leggen de facturen derzelven, en te verklaren, onder bevestiging van den eed aan den voet der facturen uit te drukken, dat dezelve de oorspronkelyke en by hem ontvangen faktuur of fakturen zyn.

Art. 6. Aan den voet der gezegde fakturen zal mede moeten vervat zyn de beëedigde verklaring van den eigenaar of de eigenaars der koopmanschappen, byaldien dezelve woonachtig zyn in de haven of ter plaatse alwaar de goederen zyn ingekocht, of van den Agent of den Aflader, bevestigende dat de in die facturen vermelde waarde der koopmanschappen of goederen wezentlyk is hetgeen dezelve in de haven of de plaats van derzelver oorsprong hebben gekost, welke beëediging zal moeten geschied zyn voor eenen daartoe bevoegden Magistraat, wiens handteekening zal moeten worden bekrachtigd door den Consul of Agent van het gemeenebest of van eenige andere bevriende natie, en waar dezen niet aanwezig zyn, door drie kooplieden.

Art. 7. By ontstentenis der oorspronkelyke fakturen zal de eigenaar of de geconsigneerde, binnen den by Artikel 5 voorschreven tyd een Manifest inleveren van de goederen, met vermelding van pakken, kisten, koffers, vaten en overige collis welke de lading inhoudt, zich onderwerpende aan hetgeen de wet ten dezen voor dit gebrek is opleggende.

Art. 8. Na dat alle de koopmanschappen welke de lading van een vaartuig uitmaken op het Tolkantoor zullen zyn overgebragt zal door den bevelhebber van het Tolkantoor worden overgegaan tot derzelver herkenning, en zulks ten overstaan van den eersten Commies waag en pakhuismeester en van den bevelhebber der tolwacht, en by verstek van een hunner, door hen welke hunne functiën waarnemen; blyvende alle, elk in solidum, verantwoordelyk voor deze handeling.

Art. 9. Deze herkenning zal geschieden door het vergelyken der oorspronkelyke facturen of der manifesten met de pakken welke worden aangewezen en ter naarsporing, volgens het oordeel der tolonderzoekers, worden geopend, zullende niet mogen worden nagelaten van ten minsten een van de tien van dezelfde soort en inhoud, en zoo dit noodig werd geoordeeld, alle, te openen. Dezelfde herkenning zal worden uitgeoefend aan vloei- [illegible] len worden onderzocht door den waagmeester ten overstaan der tolonderzoekers. Byaldien eenige pakken of goederen wierden aangetroffen niet vervat in de oorspronkelyke faktuur of het overgelegde manifest, zal de geheele lading worden onderzocht.

§ 1. Ter herkenning van den meerderen of minderen graad van gehalte van geestryke vochten, of van den graad van sterkte der gedistileerde wateren welke zullen worden ingevoerd, zullen er, by al de Tolkantoren van het gemeenebest, vochtmeters voorhanden zyn.

§ 2. In de havens en de Tolkantoren waar geen bevelhebber der tolwacht noch waagmeester voorhanden mogten zyn, zullen derzelver functien door den onder officier der tolwacht en den Controleur worden uitgeoefend.

Art. 10. Wanneer eenige koopmanschappen en goederen waarvan de regten van invoer naar de waarde worden gevorderd, worden ingevoerd zonder vergezeld te zyn van de faktuur, of dat de faktuur werd overgelegd zonder voorzien te zyn van de vereischten by Art. 6 voorschreven, zullen de ingevoerde goederen worden geschat naar de prys courant van de plaats der afscheping en overeenkomstig van dien de regten worden gevorderd, onder oplegging eener boete van vyf en twintig pesos welke by de regten zal worden gevoegd.

Eenigste paragraaf. De schatting der koopmanschappen en goederen waarvan dit artikel melding maakt; van dezulken welke van eene schipbreuk worden geborgen; en van de beschadigdheid door elk ander ongeval veroorzaakt, zal geschieden door den Controleur van het Tolkantoor en twee kooplieden op de plaats, in de eerste klasse gepatenteerd, waarvan de eene door den Administrateur van het Tolkantoor en de andere door den belanghebbende zal worden benoemd, welke by meerderheid van stemmen uitspraak zullen doen ten overstaan der overige tolonderzoekers en van den eigenaar of den geconsigneerden der lading, en zal deze akte door de schatters worden onderteekend.

Art. 11. Wanneer het aan den Administrateur mogt voorkomen dat de facturen vervalscht waren in derzelver pryzen, als minder gesteld dan de gewone in de haven of de plaats van derzelver oorsprong, zullen de goederen worden herkend door den Administrateur van het Tolkantoor en twee kooplieden welke voor de eerste klasse gepatenteerd zyn en door hem zullen worden benoemd, en de vervalsching verklaard zynde, zal de Administrateur de goederen doen schatten naar de pryzen op de plaats van derzelver extractie op de wyze als bepaald is by de eenigste paragraaf van het voorstaande artikel, en wanneer mogt blyken dat het verschil geen vyftien ten honderd overtrof, zullen de regten overeenkomstig die schatting worden geheven; edoch het verschil vyftien ten honderd overtreffende, zullen de regten met vyftig ten honderd worden verhoogd en zulks by de inkomende regten worden gevoegd.

Eenigste paragraaf. Geene handelaars zullen zich vermogen te onttrekken aan de functien van schatter, op eene boete van twee honderd pesos ten voordeele der openbare schatkist, ten ware zy van eene phisieke of wettelyke verhindering, behoorlyk konden doen blyken.

(*Het vervolg hierna.*)

Publieke Inschrijving.

ONDER nadere goedkeuring van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim van Curaçao en onderhoorige eilanden, &c. &c. &c. zal de Boekhouder Controlleur met de voordeeligste inschryvers contracteren tot het leveren van de onderstaande benoodigheden en behoeften voor het dienstjaar 1832, te weten:

a. Tarwe Meel, aan 'sRyks Magazynen ten behoeve van het Militaire Garnisoen.

b. Versch Schapenvleesch voor het Militaire Hospitaal.

c. Het bakken van Brood ten behoeve van het Militaire Garnisoen.

d. Onderscheidene benoodigheden voor het Militaire Hospitaal.

e. Mais voor de Lands Slaven, zoo wel hier als te Bonaire (zullende de levering voor de Slaven te Bonaire op gezegd eiland moeten geschieden.

f. Olie, Kaarsen en Lampkatoen, zoo wel aan de Magazynen als aan de Militaire administratie.

g. Vlaggen en lynen, Wimpels, Seinballen, Ezelsmatten, Blik en Yzerwerk.

h. Water voor het Garnisoen, Hospitaal, Lands Slaven, de forten Nassau en Beekenburg, en fourage voor Ezels.

Die daartoe gading hebben kunnen zich tot bekoming van nadere informatie vervoegen ten Kantore der Controle van Finantien, alwaar ook de biljetten van inschryving tot Maandag den 12den December tot 's middags te twaalf ure zullen worden aangenomen.

J. PH. BOSCH.

Den 25sten November 1831.

WAARSCHOUWING.

DE ondergeteekende Commissaris van Policie, belast met het Publiek Ministerie, de lysten der onvoldane rekeningen wegens belasting op eigendommen en bezittingen en wegens het Personeel en Mobilair over het derde kwartaal dezes jaars, alsmede van Contributien tot instandhouding der Schuttery over dit jaar, van tonnegelden verschuldigd van de Nederlandsche in deze kolonie te huis behoorende vaartuigen over dit loopend jaar en van verschuldigde 50ste penning, ter geregtelyke invordering hebbende overgenomen, roept by deze al de nalatigen op, om uiterlyk op ultimo dezer maand de vervallene bedragen hunner onderscheidene rekeningen te komen voldoen, zullende op den eersten December aanstaande al de posten die bevonden worden onbetaald te zyn gebleven, aan den Geregtsbode ter sommatie worden overgegeven.

Mr. J. B. GRAVENHORST.

Den 23sten November 1831.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 25sten November 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 21 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden EenOnce minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 4den November 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand November zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.
Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.
Kabricten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

**** *ONDERTROUWD.*

Mr. C. C. RÖMER
EN
J. P. DUYCKINCK,
Weduwe van wylen Mr. Daniel Serrurier.

Strekkende deze tot kennisgeving aan wederzydsche Familiebetrekkingen, Vrienden en Bekenden.
Curaçao den 25sten November 1831.

☞ *WAARSCHOUWING.*

AL de genen die schuldig zyn aan dit Kantoor, hetzy voor Contributie voor de Courant of anderzins, worden ernstig aangemaand om het verschuldigde ten spoedigste te komen voldoen, ter voorkoming van geregtelyke invordering.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—NOVEMBER.

21.	golet Maria, Rotjes,	La Guayra
	—— Drie Zusters, Peron,	St. Thomas
	—— Dorothea, Hart,	Bonaire
22.	boot No. 1, Bergere,	Coro
23.	bark Twee Vrienden, Tromp,	Adicora
	—— Trinidad, Handa,	Puerto Cabello
	golet Gysbertha, De Brot,	St. Thomas
25.	bark Dolores, Fernandez,	Cumarebo
	golet Ursulita, Binones,	Mejaguez

UITGEKLAARD—NOVEMBER.

19.	bark Ariel, Thompson,	
21.	—— Flor de Lamar, Franson,	
	—— Monserate, De Arze,	
	golet Rita, Zienega,	
23.	—— Abeona, Evertsz,	
	—— Maria, Rotjes,	
	—— Anna Celestina, Agostini,	
	boot No. 1, Bergere,	
24.	bark Maria del Carmen, Kraanwinkel,	

Wy hebben het niet ondoelmatig geoordeeld in het laatste blad van dit nummer een artikel, namelyk een schets van het eiland Barbados te plaatsen, waardoor men naauwkeuriger den ongelukkigen toestand van dat eiland in den laatsten orkaan kan beoordeelen.

De *Gaceta de Venezuela* van den 16den November bevat het ontwerp van eene staatswet waarin veroorloofd wordt aan den Aartsbisschop van Caracas en de Bisschoppen van Guaiana en Merida om naar hunne zetels terug te keeren; zullende het gouvernement zich te vreden stellen met het protest dat zy by hunnen eed willen voegen in het bezweren der grondwet.

Deze geestelyken hebben niet geweigerd om de Constitutie te bezweren, maar wilden een achterdeurtje open houden, door te zeggen: ik bezweer de Constitutie behoudens de regten en vryheden der kerk. Dit achterdeurtje zal men hen dan maar laten behouden volgens bovengemeld ontwerp van staatswet.

Het gouvernement zal hen echter afvragen welke deze regten en vryheden zyn, en zal zorgen dat de regten en vryheden der Roomsche kerk niet nadeelig kunnen zyn voor de belangen van den staat.

Volgens een ander project-wet zullen de tienden waaruit de R. C. geestelykheid betaald wordt, afgeschaft worden met het begin van 1832, als zynde zulks anti-constitutioneel en drukkend voor den landbouw. Het onderhoud dezer geestelykheid zal gevonden worden uit de nieuwe belasting, die op de inkomende regten zal geheven worden.

De geestelykheid zal met die wet in lang niet te vreden zyn, daar zy hierdoor hunne vaste inkomsten verliezen en het gouvernement hun betaalman is geworden. Wanneer thans de geestelyken zich weerspannig aan het gouvernement mogten betoonen, dan volgt er terstond eene opschorting op in hunne uitbetaling, terwyl te voren de geestelykheid, wegens hare inkomsten uit de tienden, onafhankelyk van het wereldlyke bestuur was.

De jaarlyksche inkomsten der geestelykheid zyn voor het vervolg bepaald: die van den Aartsbisschop is $ 8000, die van de Bisschoppen van Guaiana en Merida $ 4000, en de mindere geestelyken naar evenredigheid. Of hunne eminentien met zulk een gering salaris zullen te vreden zyn en naar hunne geboorte grond terug zullen keeren, zal de ondervinding leeren.

Een andere wet vernietigt alle kloosters die minder dan acht geestelyken hebben, zullende derzelver gebouwen en eigendommen hoofdzakelyk gebezigd worden tot het oprigten en onderhouden van scholen, collegies en verdere opvoedings gestichten.

De Roomschen in de 19de eeuw nemen dus dezelfde maatregels die de kerkhervormers drie eeuwen vroeger genomen hebben, namelyk om de kloosters, die zy broeinesten van luiheid en zedenbederf noemden, in scholen en opvoedings gestichten te veranderen, een maatregel die door de Roomsche kerk als eene heiligschennis is uitgekreten.

Elke stap die de Roomschen voorwaarts doen, brengt hen der Protestantsche kerk nader en zal het gansche Christendom eens tot eene algemeene christen kerk gebragt worden, dan moet zulks geschieden aan de zyde der Roomschgezinden, daar de hoogte van kennis en verlichting onzer eeuw de Protestanten het teruggaan naar de middeleeuwsche inrigtingen onmogelyk maakt.

Den 26sten Augustus heeft de Minister Perrier in de Kamer der Gedeputeerden eene wet voorgesteld om de erfelyke waardigheid der Pairs te vernietigen. De Minister geeft in zyne aanspraak, die dit voorstel vergezelt, duidelyk te kennen, dat de afschaffing dezer erfelykheid de wil is van het volk hetwelk het gouvernement moet gehoorzamen. Nimmer, zeggen de Engelsche Journalen, heeft een gouvernement eene meer openlyke belydenis gedaan dat het geheel afhankelyk is van het Souvereine volk, dat is het gepeupel van Parys, dan het tegenwoordige Fransche gouvernement thans doet.

UITTREKSELS UIT ST. THOMAS COURANTEN.

St. Thomas, Nov. 12.

Rusland en Oostenryk hebben geweigerd voor het tegenwoordige de afgezanten van Koning Leopold te ontvangen. De Franschen waren op het punt om Belgie te verlaten ten gevolge van een verzoek deswege van Leopold. Eene Engelsche vloot zou naar de Taag vertrekken om de Engelsche eigendommen in Lissabon te beschermen. De Hertog van Wellington met eene talryke bende aanhangers zyn tot de volkszyde van de hervormings-wet overgegaan. Een getal van 30,000 linie troepen werd er gebezigd om de volksbeweging in Parys te stillen en in vele gevallen hebben de nationale gardes geweigerd het volk tegen te gaan. De Oostenrykers zyn verpligt geweest andermaal binnen de Pausselyke Staten te rukken om de opstandelingen tot stilte te brengen. Over het algemeen bestaat thans meer dan ooit eene waarschynelykheid naar oorlog in Europa.

De zaken van Brazilie staan volstrekt niet gunstig.

DE OVERGAVE VAN WARSCHAU.

(Uit de *Falmouth Packet* van den 24sten September.)

Op den 7den September heeft Warschau gekapituleerd, na een hardnekkig gevecht hetwelk twee dagen heeft geduurd. Het volgende is een door de Russen opgegeven verhaal dezer ongelukkige gebeurtenis.

"*Warschau, Sept* 8.—Polen is wederom aan deszelfs wettige Souverein onderworpen. Op den 5den dezer heeft de Veld Maarschalk Graaf Paskewitch eenen vertrouwden officier naar Warschau gezonden, om in naam van Zyne Majesteit de overgave der stad te eischen en eene vergiffenis te belooven. Met eene hardnekkigheid, welke niet genoegzaam kan betreurd worden, werden deze vredelievende aanbiedingen door de aanvoerders der omwenteling verworpen.

"Op den 6den met het aanbreken van den dag, rukte het Russische leger voorwaards om de stad te bestormen. Na eenen wanhopigen en bloedigen wederstand maakten onze soldaten, met eene zeldzame onversaagdheid zich meesters van vier redouten, welke voor onze linie van aanval lagen, als mede van de eerste verschansinglinie by en om Warschau zelve en waarvan Wola eene volmaakte fortres is. De taak was echter hiermede niet afgedaan er bleven nog eene tweede verschansing linie en eene breede gracht rond om de stad, verdedigd door batteryen, over.

"Te 4 ure in den morgen van den 7den bereidde de Veld Maarschalk zich voor om deze laatste hinderpalen uit den weg te ruimen, toen Generaal Krukowiecki den Generaal Prondzynski naar hem zond om het voornemen van de Poolsche natie bekend te maken om zich aan den wettigen Koning te onderwerpen. Dit voornemen werd echter niet bevestigd door dat opperhoofd van het gouvernement, die zelve naderhand in persoon by den Veld Maarschalk kwam, betuigende dat de toestemming van den Senaat daartoe noodzakelyk was. Na de dringenste vermaningen en vertogingen wegens de vruchteloosheid van verderen wederstand en de rampen welke onvermydelyk daarvan de gevolgen zullen zyn, keerde de Generaal te 10 ure in den voormiddag terug. Hierop werd hem nog drie uren tyds verleend om aan den Maarschalk zyn laatste besluit te doen bekend maken; toen deze tyd verstreken was en by zyn besluit niet gezonden had, liet de Maarschalk hem weten dat by den aanval zou

b[illegible]velen. Een half uur langer werd verwacht, maar dit verliep alzoo zonder een voldoenend antwoord te ontvangen, de Maarschalk gaf toen bevel om den aanval te beginnen. Deze was hardnekkig en van een gelukkig gevolg; er werden vredes boodschappers gezonden doch met verwylende bedingen; de aanval werd daarom begonnen op de tweede verschansing linie, welke met gevelde bajonetten bemeesterd werd. De vyand die intusschen versterking ontvangen had, verdedigde de tuinen en de boorden van de grachten naar den kant van Jerusalems scheidspaal hevigly̆k en deed zelfs onze troepen voor een oogenblik terug deinzen; maar de geestdrift van dezen herleefde en zy̆ beladderden schiely̆k de muren van de stad, welke eene zeer zwakke verdedigings linie opleverde. De wonderdaden van dapperheid, bedreven in de twee dagen werden herhaald en te 9 ure in den avond waren de verschansingen, de tuinen, de grachten, de wallen, kortom alles in de handen van onze dappere troepen. Drie verschansing linien stormenderhand overmeesterd, 6000 kry̆gsgevangenen en by̆na 100 stukken geschut waren de zegeteekens van deze twee herdenkingswaardige dagen. Niets kon nu de stad of des vy̆ands leger redden; beiden smeekten de barmhartigheid des Keizers af en dit deed den Maarschalk besluiten om zy̆ne soldaten in hunne wraakoefening te bedwingen, welke ten hoogsten top gestegen was door zoodanigen hardnekkigen wederstand.

"Op heden zy̆n onze troepen binnen Warschau. Het Poolsche leger en de natie hebben zich aan hunnen wettigen Monarch onderworpen. Het leger zal, ingevolge 'sKeizers Manifest, naar Plock optrekken en aldaar zy̆ne verdere bevelen afwachten. In weinige dagen zullen wy̆ in staat zy̆n een breedvoeriger verhaal van deze gewigtige gebeurtenis te geven. De roemry̆ke overwinning welke wy̆ behaald hebben is gekocht met dure verliezen.—De Veld Maarschalk zelve heeft eene kneuzing aan den arm en op de borst gekregen. Krukowiecki heeft zy̆nen post nedergelegd. Generaal Malachowski heeft in twee brieven aan den Maarschalk bekend gemaakt dat hij de [illegible] zal geleiden en aldaar de bevelen van den Keizer afwachten"

DE HERVORMINGS CONCEPT-WET.

Londen, Dondetdag avond te 7 ure (den 22sten).—De Hervormings Concept-wet ging, dezen morgen te vyf ure, na eene lange beraadslaging, door in het Lager Huis met eene meerderheid van 109 stemmen: 345 voor en 236 tegen de wet. Eene luide kreet volgde op deze bekendmaking.—Dezen avond bragt Lord Russell, vergezeld van de voornaamste leden van het Huis de Concept-wet in het Huis van Lords, hetwelk voller was dan vóór deze zitting, zoo wel boven als beneden de bar. Geen enkel gefluister werd er gehoord toen Lord J. Russell de vereeniging van de Lords tot de wet verzocht; de Concept-wet werd ter tafel gelegd onder de diepste stilte. De Graaf Grey kwam kort daarop in het Huis en stelde voor om de Concept-wet voor de eerste maal ingevolge den vorm voor te lezen en hy̆ zou voorstellen om de Concept-wet op Maandag over veertien dagen voor de tweede maal voor te lezen. De Concept-wet werd voor de eerste maal voorgelezen en men besloot om dezelve te laten drukken en op Maandag den 3den October voor de tweede maal voor te lezen. Graaf Grey drukte zy̆ne hoop uit dat zoo de Concept-wet op dien dag voor de tweede maal mogte doorgaan, er geene hindernissen zullen ontstaan om de Edele Lords te beletten met den minst mogely̆ken verwy̆l tot een committee overtegaan.

De Pary̆sche Couranten van Dingsdag (den 20sten) melden dat de onlusten geheel gestild zy̆n en men over het algemeen van gevoelen is dat dezelve niet hernieuwd zullen worden. De wrevel tegen de Ministers is nog zeer sterk.

Wy̆ zy̆n nog niet in staat de onzekerheid wegens het lot van het Poolsche leger weg te nemen, men trekt nog in twy̆fel of hetzelve, gely̆k men eerst gemeld heeft, naar Modlin getogen was en aldaar eene vy̆andelyke stelling genomen had, of dat volgens het Russische berigt, de troepen zich onder het gezag van den Keizer onderworpen hadden.

De Fransche Couranten melden dat een Engelsch vaartuig zich al te digt by̆ het nieuw ontdekte vulkaniesch eiland in de Middellandsche Zee gewaagd hebbende, naar hetzelve getrokken en in den maalstroom verzwolgen werd.

FRANKRYK.

De ty̆ding der verovering van Warschau heeft een diepen en py̆nlyken indruk gemaakt op de gemoederen van het publiek in Pary̆s en is het onderwerp van alle gesprekken geweest in de koffyhuizen en andere plaatsen van publieke by̆eenkomsten. In den avond van Zaturdag (den 17den) bedreef het grauw vele buitensporigheden, plunderde twee geweer winkels en jouwde de Heeren Perrier en Sebastiani uit in hunne koetsen; en zoo groot was de oploop van het volk dat men op verscheidene plaatsen van publieke vermaken genoodzaakt was de huizen te sluiten. De Heeren Casimir Perrier en Sebastiani zy̆n met gevaar van hun leven ontvlugt. Het gemeen volgde de koetsen waarin zy̆ zaten met het geschreeuw van "*Les Ministres á la Lanterne*" en het gelukte hun hen op de Place Vendome aantehouden; maar de ministers werden gered door de aankomst van de militairen van de Etat-major. In den avond belegde de Koning een' raad van Ministers. Zy̆ne Majesteit werd op zy̆nen weg naar den raad met alle bewy̆zen van eerbied begroet; maar het gemeen was in alle de wy̆ken der stad talry̆k en onstuimig; de algemeene kreet was bejammering over het lot van Polen. Om het gevoel van het volk uittedrukken droegen velen een rouwfloers om den arm. De prefect van Policie vaardigde eene proclamatie uit om de publieke rust te behouden. De regimenten der geregelde troepen en de nationale garde bleven onder wapens den Zondag over en de maatregels welke genomen werden tot herstel der rust, stelden het publiek gerust. Verscheidene arresten hadden plaats, onder anderen dat van Graaf Adam Gorawsky, een Poolsch edelman, die opgevat werd, terwy̆l hy̆ bezig was het gemeen in het Palais Royal aantespreken. Men berekende dat [illegible] man linie troepen onder wapens waren om de oproermakers in toom te houden.

Een oproer of opstand heeft te Neufchatel (*Zwitserland*) plaats, De Pruissische gezagvoerders waren weggezonden en een provisioneel gouvernement werd benoemd,

Een huwely̆k tusschen den Infant Don Sebastian van Spanje en de Princes Maria Antoinette van Napels, jongste zuster van de Koningin van Ferdinand VII. is op het tapy̆t. In de staatkundige kringen wil men het voor houden dat deze vereeniging is voorgesteld om den Infant te beletten Donna Maria Da Gloria te trouwen, welke verbintenis onlangs in til was. Don Sebastian is een Portugeesch van geboorte en zoon van eene zuster van de twee Dons, Pedro en Miguel.

Eene schoener gekommandeerd door kapitein Canbal, kwam op Zaturdag (den 17den) onder de konstitutionele of Donna Maria's vlag, in eenen overtogt van veertien dagen van Terceira te Portsmouth aan, hebbende aan boord den Markies van Palmella. De eilanden waren in volkomen rust en men was van eene warme verkleefdheid aan de zaak van Donna Maria verzekerd. De door den Graaf Villa Flor georganiseerd kry̆smagt bestond uit 5 á 6000 man wel gedisciplineerde troepen. De Graaf is zeer gesteld om Don Miguel uit den voet te ligten, door eene landing op Lissabon, doch voor hy̆ zulks onderneemt, wilde hy̆ een aanval op Madeira doen, zoo hy̆ maar op de goede gesteldheid van het weder kon vertrouwen, iets dat in dit jaargety̆ niet te bepalen is. De Markies de Palmella is in Engeland aangekomen op verzoek van den Hertog van Braganza, om dezen te helpen zich aan het hoofd van zekere personen van aanzien, die Zy̆ne Majesteit benoemd heeft, te stellen, ten einde behoorlyke maatregels te nemen tot het wegjagen van Don Miguel.

De Hertog van Braganza is naar Pary̆s gegaan, waar de Markies de Palmella ook zonder verwy̆l zal vertrekken.

De Gazettes van Terceira melden dat de herstelling van de Azores aan het konstitutionele gouvernement door de inwoners met algemeene vreugde is ontvangen geworden.

STATISTIEK VAN OOSTENRYK.

Het Oostenrykscbe Keizerryk is eene verzameling van natien zeer verschillend in de afkomst, regering, taal, godsdienst, enz. zy hebben niets met elkander gemeens dan de onderwerping aan het Huis van Oostenryk.

Het is niet gelyk andere Europesche monarchien, een oorspronkelyk staatkundig genootschap, het is eene vereeniging van staten, welke, drie of vier eeuwen geleden, door de aannadering der Turken is veroorzaakt geworden. Deszelfs bevolking van omtrent dertig millioenen zielen is zamengesteld ongeveer als volgt:—5,500,000 Duitschers, waarvan 2,000,000 alleen onderdanen van Oostenryk zyn; 13,000,000 Sclavoniers, afkomstig van onderscheidene volksstammen; 4,500,000 Hongaren; 1,500,000 Wallachiers; 500,000 Joden en 4,900,000, Italianen. De Italianen zyn by deze verzameling gevoegd door eene willekeurige en gedwongene schikking. De anderen, Grieken, Sclavoniers en Hongaren zouden zich niet onder de beheersching van de Duitschers gesteld hebben, ware het niet om zich voor de Turken te behoeden.

De onderwerping van de Hongaren bestaat bykans slechts in naam. De Sclavoniers, inzonderheid de Bohemers, hebben onder dat vreemde beheer niettemin altyd hunnen nationalen geest behouden. Hunne taal is onverminkt gebleven en zy doen thans lofwaardige pogingen om dezelve te volmaken, de nationale letterkunde te ontwikkelen en hun standpunt hoog in de Europesche staten te nemen.

Het Oostenryksche leger is zamengesteld in vredes tyd uit 270,000 man; te weten 185,394 man voetvolk, 38,384 ruitery, 17,790 artillerie, 2,348 ingenieurs en verscheidene andere wapenkorpsen als Gendarmes, Grenzen, enz. makende deze te zamen een getal van 20,634 man uit. Over deze troepen voeren het bevel: 4 Veld Maarschalken, 26 generaals, 81 Luitenant Veld Maarschalken, 28 Generaal Majoors, 212 Kolonels. Met de reserve bedraagt het leger 400,000 man, en met de byvoeging van de landwehr (Schuttery) een totaal van 800,000 man. Oostenryk heeft omtrent 30 versterkte plaatsen, deszelfs Marine is niets beduidend.—*Le Voleur*.

UIT DE GLASGOW COURIER.

Londen, September 6.

Sedert ons laatste nummer zyn vyf protocols meer betrekkelyk de ingewikkelde aangelegenden van Belgie en Holland in het licht verschenen. Vier dezer betreffen de verrigtingen van de Conferentie te Londen en ontdekken de onopregtheid en bedilzucht der Ministers, hetgéen zeer laakbaar voor hen en onteerend voor de natien is. Het laatste derzelven is gedagteekend [illegible] eenen wapenstilstand tusschen de strydende partyen, voor den tyd van zes weken, onder den waarborg der vyf mogendheden; en de party welke den wapenstilstand breekt, zal beschouwd worden als in oorlog te zyn met die mogendheden.

Het vyfde protocol is van den Duitschen Rykadag en betreft uitsluitelyk de aangelegenheden van het Groot Hertogdom Luxemburg, hetwelke verklaard wordt te zyn buiten den kring der onderhandelingen te Londen onder het opzigt van de vyf mogendheden; en dat alles wat zy daaromtrent mogten beschikken zonder uitwerking zal blyven. Het verwerpt al de belagchelyke vorderingen van de snel loopende dapperen van Brussel op het Groot Hertogdom Luxemburg, en verklaart dat de regten van het Huis van Nassau op hetzelve in geenen deele door de onderhandelingen der Conferentie te Londen moeten gestoord, noch dat eenige veranderingen daaromtrent zonder voorkennis van den Koning der Nederlanden mogen gedaan worden.

Londen, September 20.

Gisteren meldden wy dat er niets beslissend gedaan is ten opzigte der fortressen van Belgie welke geslegt zonden worden of ten opzigte der vereffening van de schuld. Wy hebben reden te gelooven dat opzigtelyk de fortressen er een besluit is genomen geworden; maar wy vernemen dat de vereffening der schuld en de aangelegenheden van de grensscheiding nog onder beraadslagingen blyven.

Uit eene geloofwaardige opgave van Alexandrie gedagteekend 21sten July, blykt dat de *Chelera Morbus* in de maand Mei eene groote slagting te Mecca aangerigt en in 20 a 30 dagen tyds 5,500 personen naar het graf gesleept had. Het geheele getal Pelgrims welke dit jaar naar Mecca ter bedevaart gingen, beliep 50,000 personen, waarvan 20,000 het slagtoffer van die noodlottige ziekte gevallen zyn.

Volgens aanschryving uit Parys heeft de Kamer byna met eenparigheid van stemmen een voorstel aangenomen, om de overblyfsels van Napoleon van het Britsche gouvernement opteeischen.

De berigten uit Algiers loopen tot den 3den Augustus, De Arabieren hebben de gansche vlakte in brand gezet, en zy heeft 10 dagen lang gebrand, zoo dat deze hitte gevoegd by de natuurlyke hitte van den dampkring, de lucht onverdragelyk heet maakte. De Thermometer van Farenheit stond, te middernacht in de openlucht in de stad op 96 graden.

Geschiedkundige en Statistieke Schets betreffende het Eiland Barbados.

Barbadoes of Barbados is één der Karaïbische eilanden, in de West-Indiën, hetwelk, volgens het algemeen gevoelen, het eerst door de Portugezen, na hunnen togt naar Brazilië, is ontdekt geworden. De Karaïben, een verschrikkelyk wreed menschenras, waren de eerste bewoners van dit eiland, even als de Nieuw Zeelanders forsch gespierde, sterke, krygszuchtige en wreede menschen-eters, die hunne vyanden, welke zy by een gevecht krygsgevangen maakten, opofferden en verslonden.— Zy verwden zich zwarte en witte kringen om de oogen, tatoeëerden hunne wangen, doorboorden zich het neusbeen om er vischgraten en papegayen-vederen in te steken; droegen halsnoeren van de tanden hunner verslagene vyanden. Zy hadden verscheidene vrouwen, doch doemden ze tot allerlei slaafschen arbeid, en waren ten haren opzigte derwyze minnenydig, dat een enkel bloot vermoeden hun toereikende was om haar, zonder eenig verder onderzoek of zonder eenigen meerderen omslag, van het leven te berooven. De geschiedenis laat ons in het onzekere nopens de oorzaken om welke dit eiland door de Karaïben is verlaten geworden, doch zoo veel is zeker, dat de Engelschen, in 1605 de eersten zynde die er voet aan wal zetteden, hetzelve onbewoond vonden. Deze gebeurtenis was toevallig.— Zeker, van Londen naar Suriname bestemd, koopvaardyschip, toebehoorende aan zekeren heer Olivier Leigh, landde hier aan, en een kruis in den grond plantende met het opschrift: *James, King of England and of this Island*, nam de Kapitein, in Naam van dien Koning, bezit van het Eiland.

De eerste aanleg tot volkplanting had echter eerst plaats in 1624, toen William Courteen, een ondernemend koopman te Londen, met het schip *William and John*, gevoerd door kapitein Powell, een dertigtal Engelschen naar dit eiland zond, en zekeren heer William Dean tot gouverneur dezer nieuwe Kolonie aanstelde. Hun eerste werk bestond in den grond te leggen tot het stichten eener stad, aan welke, ter eere van den Koning, de naam van James-town werd gegeven.

De graven van Carlisle en Marlborough, beide krachtens Koninklyk patent eene vergunning met opzigt tot dit eiland verkregen hebbende, zoo ontstonden daaruit tusschen hen hevige geschillen, die echter vereffend werden door eene overeenkomst, volgens welke het geslacht Carlisle aan dat van Marlborough by voortdurende erfopvolging eene jaarlyksche uitkeering zoude doen ten bedrage van l300 st. Krachtens deze overeenkomst werd, by koninklyk patent op Groot zegel, in dato 2 Juny 1627, de graaf van Carlisle tot alleen-eigenaar van het eiland Barbados verklaard.

De zoo even gemelde heer Courteen werd, hangende deze geschillen, op eene onbillyke, zelfs ondankbare, wyze behandeld, immers aan hem had men den aanleg tot het bouwen eener stad te danken, aan welke hy ter eeuwige vereering van 's Konings nagedachtenis des boven vermelden naam van James-town had gegeven. De graaf Marlborough had sedert de sluiting der overeenkomst, die hem de gezegde schadeloosstelling verzekerde, jegens Courteen, zyne welwillendheid terug getrokken, en was Carlisle zyn gezworen vyand geworden.— In deze omstandigheden betoonde zich echter de graaf van Pembroke zyn vriend te zyn en wist deze onder zyne eigene guarantie, ter gunste van Courteen, eene vernietiging van Carlisle's patent te bewerken.

Dit had plaats, op eenen tyd in welken de graaf Carlisle niet in het koningryk tegenwoordig was. By zyne terugkomst beklaagde hy zich over dezen maatregel als over eene bekorting zyner regten, en de wankelmoedige besluitelooze monarch vaardigde nu een tweede patent uit, by hetwelk Carlisle in zyne aanspraakmaking werd hersteld. Deze sloot daarop met eene te Londen gevestigde Maatschappy van kooplieden, eene verbindtenis, by welke hy hun 10,000 acres land verkocht. De maatschappy benoemde tot haren agent zekeren heer Charles Woolforston, die met 64 Engelschen naar het eiland vertrok, aan ieder van welke personen 100 acres land ter bebouwing zouden worden gegeven. Zy kwamen aldaar op den 5den July 1628 aan en vonden de volkplanting van den heer Courteen in zeer goeden staat.

De heer Woolforston gaf zyn regt te kennen waarop zekere heer William Tufton, onder goedkeuring des graven van Carlisle, het gouvernement des eilands aanvaardde, de Courteensche volkplanting aan zich onderwierp, en voor altyd haar regt op dit eiland vernietigde.

In 1631 werd de heer William Tufton door kapitein Henry Hawley, als Gouverneur des eilands, verdrongen. Eerstgemelde zeer gevoelig over deze bekuipte daad, bewoog eenige planters tot het onderteekenen eener petitie, klagten inhoudende nopens het gedrag van kapitein Hawley. Deze, als gouverneur, beschouwde zulks als een' trek van kleinzieligheid in zynen voorganger, die voor eene regtbank geroepen, en door een schot getroffen werd. Hawley, wegens deze gewelddaad, van zynen post terug geroepen, verwierf door des graven Carlisle's invloed niet slechts abolitie maar werd zelfs in zyn gouvernement hersteld, hetwelk hy bleef behouden tot anno 1633, in welk jaar hy ten gevolge van eenen algemeenen volksopstand, van het eiland verdreven werd. De majoor Hunker was zyn opvolger, die, in 1641 Barbados verlatende, zekeren Philipp Bell tot zynen gemagtigde aanstelde, welke laatste dan ook in 1645 tot opperkommandant werd benoemd.

In dit tydstip was het, dat vele Engelsche ingezetenen, de rampen en ysselykheden van den Engelschen burgerkryg willende ontvlieden, het besluit namen zich op Barbados te vestigen. Daar 's konings zaak meer en meer achteruitging, nam dan ook deze volksverhuizing derwyze toe, dat ten jare 1650 de bevolking van Barbados reeds tot een getal van 20,000 zielen was opgeklommen, van welke de helft strydbare mannen, in staat de wapens te voeren, en een geheel regement ruitery optetigten.

De ongelukkige toestand, in welke Engeland zich bevond, maakte iedere poging tot het te keer gaan deze volksverhuizing vruchteloos; elk die zich met een geschenk aan den gouverneur wendde, verkreeg eene hoeveelheid lands ter behouwing, en de klagten der oorspronkelyke eigenaars, op welke ten gevolge der omstandigheden geene acht kon worden geslagen, werden eindelyk opgeheven en van zelven gesmoord.

De kolonie van Barbados, dus aan zich zelve overgelaten en in het genot van eenen geheel vryen en ongestoorden Handel zynde, bereikte welhaast eenen zeer hoogen trap van voorspoed. Nog eens vernieuwde Carlisle zyne klagten, en droeg voor den tyd van 20 jaren zyne regten over op Lord Willoughby, met eene overeenkomst volgens welke de helft der voordeelen aan hem zouden worden uitgekeerd. Vreezende, niettemin, dat zyne klagten door de gevestigde planters zouden gedwarsboomd worden, verzocht hy den koning dat Lord Willoughby tot Oppergouverneur der Kolonie mogt worden aangesteld, hetwelk, toegestaan zynde, dezen staatsman door de planters, uit hoofde hunner genegenheid en eerbiedenis jegens den koning, met welgevallen deed ontvangen. Het ongeluk echter voor graaf Carlisle wilde dat zyne wenschen niet konden in vervulling gebragt worden, dewyl, door de nieuwe regerings-opvolging van Cromwell, Lord Willoughby werd terug geroepen,

By de herstelling van Karel II. wendde Lord Willoughby zich tot den koning, met verzoek om in zynen post, als gouverneur van Barbados, te worden hersteld; edoch, te zelfder tyd deed, ten einde de koning deszelfs eigene oppermagt over dit eiland zoude herstellen, een der planters, en zulks wel uit naam van alle de gezamenlyke inwoners, aan dien vorst het voorstel om van elk artikel van uitvoer een honderdste gedeelte als belasting optebrengen, uit welker bedrag als dan het jaarlyks inkomen van den gouverneur zoude worden gevonden, en het overige ter beschikking des konings zoude worden overgelaten. Deze voorslag was te zeer aanlokkende om niet volgaarne te worden aangenomen. Intusschen bragten Carlisle's crediteuren hiet tegen hunne bezwaren in, de graaf van Marlborough eischte zyne achterstallige rente, Lord Willoughby vorderde de helft der voordeelen voor de reeds verloopen termynen, terwyl de graaf Kinnoul, Willoughby's opvolger onder Cromwell, insgelyks op de voordeelenhelft, te rekenen van dat tydstip, en zelfs ook nog voor het verdere vervolg, aanspraak maakte.

Het was metterdaad geene gemakkelyke zaak, die eischers allen te voldoen, en tevens voor de kroon een bepaald inkomen daartestellen; eindelyk kwam er toch eene schikking tot stand. De post van Gouverneur werd andermaal aan Lord Willoughby opgedragen, met last om by het Bestuur van Barbados er op aantedringen, dat eene vaste en onherroepelyke belasting van 4½ pCt. op alle de naar eenige oorden der wereld vervoerd wordende eilands voortbrengselen werd geheven, om in klinkende munt te betalen. Deze belasting ingesteld en aan dezelve voldaan zynde, werd bepaald dat derzelver geheel bedrag van l1200 sterl. jaarlyks ten beschikking aan de kroon zoude worden overgelaten. Op dezen voet rekende men het beheer van zyde de oorspronkelyke eigenaren voor vervallen te kunnen houden, zoo als dan ook werkelyk Lord Willoughby, in 1663, op nieuw zyne waardigheid van Gouverneur aanvaardde.

Ten einde de bewoners van Barbados, wegens hunne, tydens Cromwell's overheersching betoonde, verknochtheid aan Karel I en hunne weigering om des Protector's bevelen in 1651 te gehoorzamen, te straffen, als ook om de Hollanders, die met de kolonie eenen voor hen voordeeligen Handel dreven, te onderdrukken, had het toenmalige parlement goedgevonden geheel het Handelsstelsel van Barbados te veranderen, en zulks wel door het verbieden van alle verkeer van eenige vreemde schepen met de Engelsche koloniën; alsook door niet toetestaan, dat eenige goederen hoegenaamd, in Engeland werden ingevoerd, anders dan in Engelsche bodems, of in schepen der overige Europesche natiën, uitsluitend bevracht met onvervalschte voortbrengselen der kolonie.

Hieruit ziet men dat staatkundige maatregelen, ofschoon het uiterlyk voorkomen van gewigtigheid met zich voerende, niet altyd de toets van een grondig inzigt kunnen doorstaan. Immers, met oogmerk om zich te wreken op de bewoners van Barbados wegens derzelver getrouwheid aan eenen ongelukkigen vorst, en om der onvergelykelyke Hollandsche nyverheid eenen gevoeligen slag toetebrengen, stelde Cromwel die beruchte *Navigation-act* in, die, later, onder de regering van Karel II ook werd bevestigd.

Barbados ligt grootelyks beoosten de linie der gezamenlyke Karaïben-eilanden. Hetzelve is van het noorden naar het zuiden 21 mylen lang en 14 mylen breed. Volgens eene, onder het bewind van Lord Seaforth gemaakte begrooting bevatte het eiland 106,670 acres, van welke ongeveer 5000 gerekend werden nog onbebouwd te zyn. Met uitzondering van eenige kloven, is allerwege de grond tot beteeling geschikt. De plantaarde vormt er eene dunne laag op eenen grond van keisteen. Tot bemesting wordt het aan strand spoelende zeewier gebezigd.

Volgens de oudste bescheiden, rakende de bevolkking, moet het eiland reeds in de vroegste tyden vele middelen tot welvaarts-ontwikkeling opgeleverd hebben. In 1670 werd de bevolking op 50,000 blanken en meer dan 100,000 zwarten en kleurlingen begroot. Naderhand vermeerderde dezelve op eene schier ongeloeflyke wyze.— In 1724 was het getal der blanken niet meer dan 18,295 en in 1753 dat der negers niet meer dan 69,870. In 1786 waren er 16,167 blanken en 62,115 negers, onder welke zich 838 kleurlingen bevonden. Volgens de naauwkeurigste berekeningen bedroeg in 1812 het getal der blanken ongeveer 15,000, dat der vrye inboorlingen of kleurlingen 3000 en dat der negers 59,506; hetwelk dus alles ten bewyze strekt dat de bevolking op eene verbazende wyze is afgenomen, en waardoor dan ook in evenredigheid de jaarlyksche productie is verminderd.

Ongetwyfeld is voornamelyk het verval dezer eertyds zoo bloeyende kolonie toe te schryven aan de geweldige orkanen die er in opvolging hebben gewoed. Alleen in die van den 10den October 1730 kwamen niet minder dan 4326 inwoners van alle kleur om het leven, en werd de schade, welke daarby het eiland onderging, op l1,320,564 sterl. (zestien millioen Holl. guldens) begroot.

Het eiland is in elf parochiën verdeeld en bevat vier steden of vlekken; namelyk: *Bridgetown*, *Osten's*-of *Charles-town*, *St. James town* en *Speights-town*. De hoofdplaats Bridgetown ligt aan den mond van een riviertje, hetwelk, aan de Z. W. zyde des eilands, in de *Carlisle-baai* uitloopt.

Speightstown, aan de N. W. zyde, heeft tot zyne verdediging drie forten. Op *Consett's point*, aan de O. zyde, ligt een dorp. Twee andere dorpen voeren den naam van *St. Andrews* en *St. Josephs*.

Het jaarlyks inkomen van den gouverneur op Barbados is, even als op St. Vincent l2000 sterl.

Volgens den heer Ligon, en andere geschiedschryvers der Karaïbische eilanden, bestonden tot in 1641 de voortbrengselen van Barbados enkel in Gember, Katoen en in eene slechte soort van tabak. Later, echter, wist de nyverheid van eenige planters zich het van Fernambucq in Braziliё afkomstige suikerriet eigen te maken. Daar de eerst hiermede genomen proeven naar wensch slaagden, werd die voortkweeking verder uitgebreid, en leerde men welhaast suikermolens aan. Tydens opgemelden schryvers komst op het eiland, in 1747, waren er van de zoodanige reeds verscheiden aanwezig, doch had men als nog geene genoegzame ervaring om eene even goede suikersoort als de echte Brazilische voortebrengen. By het vertrek des heeren Ligon, echter, hetwelk in 1650 plaats greep, had men bereids in deze teelt aanmerkelyke vorderingen gemaakt, zoo dat eene plantaadje van zekeren majoor Hilliard, die voor de invoering der suiker-cultuur op slechts l400 sterl. waarde werd geschat, alstoen reeds tot eene waarde van l14000 sterl. was gestegen.

Zekere kolonel, James Drake genaamd, die by zyne komst op het eiland eene aanplanting van suikerriet met l300 sterl. begonnen had, zag zyn vermogen derwyze toenemen, dat hy den opgemelden heer Ligon verklaarde: "niet met der woon naar Engeland terug te keeren ten zy hy in staat zyn zoude aldaar een landgoed te koopen, hetwelk hem op het minst l10,000 sterl. jaarlyksche renten zoude verzekeren; welke verwachting hy zich dan ook vleyen mogt binnen ettelyke jaren wel te zullen vervuld zien." Een ander volkplanteling, zekere kolonel Thomas Modyford, had insgelyks meermalen aan meergezegden heer Ligon te kennen gegeven, "dat hy voor zich het besluit had genomen, niet naar Engeland terug te keeren, dan alvorens door zyn verblyf en zyne nyverheid op Barbados een vermogen van l100,000 sterl. te hebben verworven."

Daar nu de eerste suikerplanters zulke aanzienlyke voordeelen trokken, zoo werden hierdoor vele Engelschen uitgelokt om tot hen over te komen en het aanleggen van suikerplantaadjen te vermeerderen. Dit gaf dan ook den kooplieden in Engeland ruimere en meerdere gelegenheid tot het afzenden van schepen naar Barbados, met provisie, gereedschappen, werktuigen, kleedingstoffen en andere noodwendigheden, ten einde daarvoor de voortbrengselen der kolonie interuilen. Deze algemeene welvaarts-toeneming was wederom oorzaak dat welhaast de suiker-teelt op alle de overige, daartoe geschikte, Karaïbische eilanden werd overgebragt. Hier uit ontstond ook nog een verder gevolg. De hitte van het luchtsgestel veroorloofde den blanken inwoners niet zich aanhoudend aan den vereischten zwaren arbeid overtegeven, waarom zy genoodzaakt werden, om, even als de Portugezen, zich van negerslaven te voorzien.— Dit gaf toen aanleiding tot eenen slavenhandel op de kust van Guinee. De kolonie, daardoor jaarlyks aanmerkelyk in bevolking toenemende, werd de voldoening aan een aantal behoeften ook naar evenredigheid grooter, waardoor de scheepvaart op Engeland zich by voortduring uitbreidde, en ook met het eiland Madera ontstond een aanzienlyke ruilhandel van wynen tegen de produkten der Kolonie. Neemt men nu hier nog by in aanmerking dat, vóór de instelling der Cromwellsche navigatie-acte, eene volkomene Handelsvryheid met de geheele wereld plaats greep, als ook dat Holland met aanzienlyke vloten naar Barbados stevende, om suiker inteladen en by den terugkeer dit produkt van uit de Hollandsche Havens door geheel het overige Europa te verzenden, alsdan, voorzeker, zal men daaruit moeten afleiden, dat er een tydsgewricht heeft bestaan, waarin deze wederkeerige betrekkingen den grondslag tot voortbrenging van zeer aanzienlyke rykdommen moeten hebben opgeleverd.

In 1736 bedroeg de opbrengst van Suiker op Barbados, 19800 vaten van 15 centenaars; de uitvoer van 1740 tot 1748, de acht jaren gemiddeld door één gerekend, 13948 vat. suiker, 60 vat. melassen en 12 punch. rum; 600 balen katoen, en 4,667 balen gember. De gemiddelde uitvoer van 1784, 1785 en 1786, was 9554 vat. suiker, 5448 punch. rum, 8,331 balen katoen, 6330 balen gember. In 1809 bedroeg de uitvoer naar Engeland 9,314 vat. suiker, 197 punch. rum, 1,359,823 ponden katoen, en 3,471 centenaars koffij. In 1812 beliep dezelve 13,237 vat. suiker, 5540 punch. rum. 1425 vat. melassen. 64496 ponden koffij, en 1,453,758 ponden katoen. Hier nog by gerekend de uitvoer van andere ongenoemde artikelen, zoo kan in de laatste tyden de gezamenlyke waarde van den uitvoer worden begroot op een bedrag van meer dan 15 millioen Hollandsche Guldens.

De geheele waarde der Engelsche bezitting van Barbados wordt volgens de officiële deswegens opgemaakte bescheiden, begroot op een bedrag van l9,069,630 sterl; dat is op meer dan HONDERD NEGEN MILLIOEN HOLLANDSCHE GULDENS.